

Bydgoszcz, dnia 3 lutego 2022 r.

WOP.6401.4.11.2022.MK

Wg rozdzielnika

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w związku z zaobserwowanym w dniu 25 stycznia 2022 r. wilkiem na obrzeżach miasta Inowrocławia, celem przekazania mieszkańcom najważniejszych informacji związanych z ewentualnymi, kolejnymi obserwacjami wilków w sąsiedztwie zabudowań, informuje, co następuje.

Na podstawie dostępnych informacji związanych z pojawieniem się wilka w granicach miasta Inowrocławia należy przede wszystkim stwierdzić, że zdarzenie to miało charakter incydentalny. Jednocześnie nie ma dowodów potwierdzających agresywne zachowanie zwierzęcia, a wyłącznie medialne doniesienia informujące o jego braku lęku przed człowiekiem.

To, że wilki nie uciekają na widok samochodu lub ciągnika, lecz pozwalają się z pojazdów obserwować, a nawet fotografować, także uważane jest za dowód utraty strachu przed ludźmi. Wiele pojazdów i sprzętów do prac leśnych pozostawianych jest na leśnych drogach, którymi regularnie chodzą wilki. Drapieżniki przyzwyczajają się do ich zapachu, ale też do ciągłej obecności ludzi. Żeby zrozumieć reakcje wilka należy spojrzeć na świat oczami, albo raczej zmysłami drapieżnika. Trzeba też pamiętać, że nie ma on pojęcia o wielu oczywistych dla nas rzeczach. Większość wilków – bez względu na to, czy się do nich strzela, czy nie – unika ludzi. Ale każdy wilk, podobnie jak każdy pies, ma swoją własną osobowość. Są wśród nich osobniki mniej i bardziej płochliwe, mniej i bardziej ciekawskie. Takie zróżnicowanie cech osobowości jest spotykane w populacjach wielu gatunków zwierząt i pozwala ono m.in. na eksplorację i osiedlanie się w nowych miejscach (Claudio C., Maestripieri D. (red.).2013. Animal personalities. Behavior, physiology, and evolution. Chicago University Press, Chicago.).

Poczucie zagrożenia ze strony dzikiego zwierzęcia jest oceną niezwykle subiektywną. Zależy bardzo często od relacjonującej osoby, stopnia jej oswojenia z przyrodą, ale też od gatunku, o którym mowa. Ponieważ wilk zawsze wzbudzał i wciąż wzbudza w ludziach lęk,

spotkanie z tym drapieżnikiem i jego zachowanie są zazwyczaj błędnie interpretowane. Często jako próba ataku, lub co najmniej zuchwałość. Wystarczy, że wilk nie reaguje na widok człowieka gwałtowną ucieczką, przygląda się dłuższą chwilę, a już uważa się, że ma wobec nas złe zamiary. Tymczasem wilki za dnia widzą dość słabo, nieostro, dostrzegają lepiej obiekty poruszające się, niż nieruchome. Wilki są też daltonistami, rozpoznają głównie kolor szary, oraz żółty i niebieski (Miller P.E., Murphy, C.J. 1995. Vision in dogs. Journal of the American Veterinary Medical Association 207: 1623–1634.). Badania dowodzą, że ludzie w dzień są w stanie rozróżnić szczegóły z odległości cztery razy większej niż udomowieni potomkowie wilków, czyli psy (Miller i Murphy 1995). Są podstawy by uważać, że wilki mają taką samą trudność i dopiero w nocy ich wzrok staje się lepszy od naszego. Jeśli za dnia nasz zapach i głos nie dotrze do wilka, bo wiatr wieje w inną stronę, drapieżnik może mieć problem szybkiej identyfikacji człowieka.

Tymczasem, jeśli spojrzeć na statystyki, wilki są znacznie mniej niebezpieczne od zwierząt domowych. W Polsce każdego roku psy ranią lub zagryzają kilka osób. Podczas leśnych spacerów zdecydowanie bardziej niebezpieczne może się okazać spotkanie z dzikami, które zaskoczone i spanikowane czasami atakują na oślep.

Należy nadmienić, że względem przedmiotowego wilka pracownicy tut. Organu wspólnie z przedstawicielem Nadleśnictwa Solec Kujawski w dniu 19 stycznia br. przeprowadzili wizję terenową podczas, której między innymi, dokonali analizy zebranej przez pracownika ww. nadleśnictwa dokumentacji fotograficznej i filmowej. Weryfikacja zgromadzonych materiałów oraz niedawne doniesienia medialne na temat przedmiotowego wilka potwierdzają ww. twierdzenia dotyczące behawioru niektórych drapieżników. Ponadto zgodnie z przekazanymi przez Nadleśnictwo Solec Kujawski informacjami, aktywność przedmiotowego wilka była odnotowywana od około roku i w tym okresie nie potwierdzono zdarzeń niebezpiecznych z udziałem tego osobnika.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że naturalne zachowanie wilka może być zagrożeniem dla innych zwierząt, w tym również zwierząt hodowlanych i psów. W przypadku zaobserwowania nadmiernego zainteresowania się wilka żywym inwentarzem np. poprzez częste podchodzenie do zagród, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w ramach posiadanych kompetencji może udzielić zezwolenia na niektóre czynności zakazane (np. płoszenie) gatunku chronionego. Względem wilka *Canis lupus*, jako gatunku objętego ochroną ścisłą obowiązują przepisy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.

U. z 2021 r., poz. 1098 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183 z późn. zm.). Na podstawie ww. ustawy istnieje możliwość uzyskania odstępstwa od obowiązujących zakazów w stosunku do gatunków chronionych. Ww. zezwolenie wydawane jest na wniosek strony, na podstawie i w zakresie określonym w art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

Dodatkowo, w przypadku zamiaru zabicia wilka, z uwagi na objęcie ścisłą ochroną gatunkową, organem właściwym do wydania zezwolenia jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Ponadto, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy odpowiada za szkody wyrządzone m.in. przez wilka, na podstawie art. 126 ustawy o ochronie przyrody. W celu uzyskania odszkodowania konieczne jest zgłoszenie telefoniczne lub złożenie do tut. Organu stosownego wniosku, którego wzór udostępniony został na stronie internetowej RDOŚ w Bydgoszczy pod adresem: <http://bip.bydgoszcz.rdos.gov.pl/szacowanie-szkod-wyrzadzonych-przez-zwierzeta-objete-ochrona-gatunkowa>.

Jedną z prostych, a jednocześnie bardzo skutecznych metod zabezpieczenia zwierząt gospodarskich przed atakami wilków jest użycie fladr, czyli linek lub taśm z przymocowanymi kawałkami materiału w jaskrawych barwach, którymi ogradza się teren. Tut. Organ w ramach projektu realizowanego na podstawie umowy z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska w Toruniu zakupił fladry i istnieje możliwość nieodpłatnego przeniesienia własności tych rzeczy. W związku z powyższym osoby, których zwierzęta gospodarskie narażone są na ataki wilków, mogą zgłaszać się do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, w celu otrzymania ww. zabezpieczeń.

W celu łagodzenia konfliktów na linii człowiek – wilk, a także współpracy pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego a Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska w Bydgoszczy zostały przedstawione zalecenia i zasady postępowania w odniesieniu do wilka *Canis lupus*, na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, pod adresem: <http://bip.bydgoszcz.rdos.gov.pl/zalecenia-i-zasady-postepowania-w-odniesieniu-do-wilka-canis-lupus>.

Jednocześnie w przypadku uzasadnionego podejrzenia wystąpienia wścieklizny lub innych chorób zakaźnych u zwierząt, zgodnie z wytycznymi Głównego Inspektoratu Weterynarii (<https://www.wetgiw.gov.pl/nadzor-weterynaryjny/wsciekliзна>) zalecane jest powiadomienie właściwego miejscowo powiatowego lekarza weterynarii

REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W BYDGOSZCZY
Szymon Kosmański

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Inowrocław + załącznik
2. Prezydent Miasta Inowrocławia + załącznik
3. aa

Do wiadomości:

1. Nadleśnictwo Gniewkowo + załącznik

Sprawę prowadzi: Maciej Karolak,
tel.: 52 50-65-666, wew. 6021, e-mail: maciej.karolak.bydgoszcz@rdos.gov.pl